

Inuētariū libri secūdi sniarū in distinctiōes eius. XLIII.

Distinctio. i. Questio. i.



Vtrū creatio actio qua

deus forma liter dicitur creans differat a creatore ex natura rei. Similiter queritur de creatiōe passiuā respectu creature.

Creatio actio / et creatio passio sunt noīa abstracta predicamēti actionis et passionis. **A**

Tres opi. de qđditate relationū siue respectū. **B**

Triplex est modus dicendi de abstractorum significationibus. **C**

De differentia inter relationem extrinsecam et intrinsecā realem et rationis. **D**

Ibi qđ relatio intrinseca et extrinseca realis et rationis. **D**

Creatio actiua non est relatio realis nec rationis. **F**

Creatio actiua dicitur essentia diuinā et creaturā simul. **E**

Quō certo modo accipiēdo relationem realem creatio actio est relatio realis. **E**

Item an sit distincta a deo vel non. ibidem. **E**

Similia predictis deducuntur de passiōe / creatione: quid dicat creatio passiuā et totidem ponuntur conclusiones. **F**

Relationem non distingui ab absolutis non est contra primū principium nec includit contradictionem. **B**. Et soluitur ratio. **Sco. ibidem**

Quomodo differunt creatio passiuā et creatio actiua. **D**

Utrum quilibet effectus creatur a deo. **J**

Educere de potentia materie quid est. **J**

Multiplex acceptio huius termini creare. **J**

Quō quilibet effectus creatur a deo sicut certam acceptionem creare. **E**

Quō idem effectus creatur a deo et generatur a creatura. **A**

Quid est esse in potentia materie: et quid produci de materie potentia. **J**

Forma simplex que generatur vere producit de nihilo. **J**

Differentia inter creare et generare. **J**

Questio. ii.

Utrum deus sit prima et immediata causa omnium effectuum.

Causare quid est. **E**

Quare deus potest supplere causalitatem cause extrinsece et non intrinsece. **E**

Creatio et conseruatio quomodo differunt. **F**

Et quid est conseruatio. ibidem. **F**

Item producere et conseruare quid est. **F**

Item creare. **N**

Causa mediata et immediata quid est. **B**

Causa immediata immediatione cause et effectus. **B**

Causa multipliciter accipitur.

Que causa dicitur immediata. **B**

Et quō omnis causa est immediata. ibidem.

Non est idem causa immediata et precisa et totalis. **B**

Multiplex primitas illuminationis / perfectiōis / durationis. **A**

Deus est causa prima et immediata omnium effectuum immediatione cause: licet illud naturali ratione probari non potest: attamen potest ratione persuaderi. **D**

Et de alijs primitatibus consimiles ponuntur conclusiones ibidem. **E. F. G.**

Possibile est quod deus primo possit esse causa totalis alicuius effectus: et postea creatura producat eundem partialiter. **F**

Deus est causa libera et libere agens. **D**

Idem est causa plurium. **J**

Deus est causa effectus noui sine sui mutatione. **Z**

Potentia dupliciter accipitur et eius diuersitas arguitur ex diuersitate operationum. **J**

An mala culpe / signa impossibilia / entia rationis sint a deo. **Z**

Cum deus producat effectum quid producat causa secunda. Similiter si due cause ad eundem effectum concurrunt an producant totum effectum. **D**

Idem effectus potest habere duos fines si producat a pluribus causis. **D**

Qualis sit ordo causarum essentialiter ordinatarum. **D**

Produci capis vel simpliciter positue vel includit negationē.

Primo modo idē potest aliquoties produci nō secūdo modo: sic conseruare et conseruari dupliciter accipiuntur. **N**

An causa prima duplī agat eadē actione vel diuersis. **D**

An idem bis producat. **N**

Questio. iij.

Utrum deus potuit mundum creasse ab eterno. declaratur intellectus t. q. Et quid dicat creare in proposito. **A**

Duplex opinio de ipsa questione. quarū vtrāq; potest catholice defendi. **A**

Pars questionis affirmatiua videtur probabilior. **B. E**

Distinctio nominis infiniti sicut capis categorematice et sicut categorematice. Quodq; categorematice est infinitū sicut extensionem / multitudinē vel intensiōem siue perfectiōem. **E**

Multiplex expositio infiniti sicut categorematice / et quō sic est mentaliter complexum: et confundit terminū sequentem: non autem categorematice. **E**

Continuum non constituitur ex indiuisibilibus. **D**

Infinite sunt partes proportionales continui: quarum nulla est pars alterius. **D**

Item nō datur vltima pars proportionalis: nec aliqua tēgit terminū extrinsecū: nec mobile si moueret per partes proportionales spacij perueniret ad terminū: nec si moueret a partibus proportionalibus: primo modo attingeret partē proportionalem. **D**

Infinite sunt partes continui sicut multitudinē sicut categorematice. **D**

De infinito categorematice an sit possibile recitari duplex opinio. Una quō sic tam sicut extensionem quō multitudinē quō intensiōem. Et ostenditur pars affirmatiua esse probabilior: et magis concordare theologie. **E**

Soluuntur rationes contra eternitatem mundi / siue admittatur infinitum categorematice siue non. **F**

Maius minus equalia accipiunt dupliciter. Et similiter nomina proportionalia / duplum / triplum. Uno modo cōueniunt infinitis: alio modo non. **F**

In infinitum addito finito infinities reddit totum infinitum / et quādo finito additū finito facit ipsum infinitum. **F**

Quomodo intelligendum est quod infiniti semper est aliquid ultra vel extra accipere.

Ad infinitatē intēsiuā non sequitur perfectio simpliciter infinita: nec ad infinitatē sicut quantitatē continuā aut discretā. **G**

Perfectio infinita duplex est. **E**

An vnū infinitū possit eē maius alio infinito et excedere aliud. **F**

An infinitum habeat partes aliquotas. **F**

An reuolutiones lune sint duodecuple ad reuolutiones solaris. **F**

An vnū infinitum possit dici triplum vel duplum ad aliud infinitum. **F**

An sit dabile infinitū in multitudinē extēsiue et intēsiue. **B**

An sit de ratione infiniti quod sit incompletū: et aliquid eius in potentia. **F**

Quomodo imaginans infinitū dicitur figere aspectum. **F**

Quō creatur de nihilo producat ad quē sensum conceditur. **D**

Deus nō habet plures perfectiones formaliter: sicut est vna perfectio que eminenter includit perfectiōem omnium. **G**

Non potest infinitum esse figuratum. **B**

Utrum creature conueniat per se non esse. **D**

Quomodo est potentia ad preteritum. **J**

Quomodo propositio de preterito vera sit necessaria / falsa / impossibilis. **J**

Soluuntur rationes ponētium possibilitatem infiniti sicut opinionem oppositam. **Z**

Multa de partibus proportionalibus continui arguuntur et soluantur sicut ambas opiniones. **Z. Z**

Questio. iij.

Utrum creature repugnet creare. De duplici acceptione creare. Una quō concausam excludit generaliter. Alia que excludit causam subiectiuā nō agentem. **B**

Neutro modo creatura potest creare. **B**

Unde repugnet creature nō posse agere sine subiecto presuppō

Inuentarium libri secundi sententiarum

sito. Et reprobantur diuerse rationes a diuersis date. **C**
A quo producuntur qualitates circa eucharistie species. **Ite** ver-
mis re. an a deo tm. **F**
Unde cause naturales determinantur precise ad effectum quan-
tum ad indiuiduum et non ad alium eiusdem rationis. **D**
An forma per corruptionem naturalem vere annihilatur. **C**
Utrum creatura possit conseruare effectum sine suo subiecto. **C**
An creatura possit annihilare formam aliquam. **C**
A quo producantur qualitates in sacramento altaris. **F**
Annihilare capitur dupliciter. **C**
¶ Questio. v.
Utrum deus sit causa finalis omnium.
Quod differentia est inter causam finalem et finem.
Dupliciter accipitur causa finalis large et stricte. **A**
Triplex est amor: amicitie et concupiscentie: et amicitie et concu-
piscencie simul: cum notificationibus eorundem. **A**
Nulla operatio aut effectus per operationem acquisitus est cau-
sa finalis. **B**
In effectibus ordinatis causa finalis ultimi est causa finalis om-
nium priorum. **B**
Non quicquid respondetur ad propter quid est causa finalis. **B**
Causa finalis preexistit operationi: et non est ignobilis eo quod
est ad finem si finem rectam rationem intendatur. **B**
Quomodo intelligitur quod causa finalis est primum in intentio-
ne et ultimum in executione. **B**
Causa finalis non causat in suo genere cause nisi alie cause effici-
ens se et cetera etiam in suo genere causent. unde non est causa
finalis nisi quando aliquid actu producitur. **B. D**
Quid est finalis causa large. **C**
Eiusdem effectus possunt esse plures cause finales subordinate. **D**
Quilibet finis a voluntate prestatur amatur duplici amore. **D**
Amor concupiscentie aliquando causatur libere et contingenter
aliquando necessario et naturaliter. **D**
Et talis amor quomodo est in potestate voluntatis. **Ibidem.**
Aliquando additum est causa finalis volitionis alterius. **D**
Finis nolitionis duplici actu amatur vel oditur. **C**
Aliquis actus volitionis est in potestate voluntatis: alius non
ita et de nolitione. **D. E**
Quilibet quattuor causarum est specialis causandi modus et quo
modo causat causa finalis non sicut obiectum: et an eius causa
tio sit realis aut metaphisica. **F**
Duplex est causatio cause finalis late explicatur. **G**
Ad hoc quod causa finalis causet mouendo agentem non oportet quod
habeat entitatem extra in re: sed potest non esse et finaliter cau-
sare: sicut potest non existens amari: tamen non mouet nisi finem
suam entitatem realem. **D**
Licet causa finalis non sit realiter: tamen realiter causat. **D**
Primum amor amicitie quo diligitur finis est causa efficiens se-
cundi actus quo diligo eundem finem: et aliud propter finem. **I**
Causalitas cause finalis mediantibus actibus volendi et nolendi
quomodo differunt. **C**
An cause possunt esse sibi inuicem cause. **Z**
An primum actus voluntatis potest esse nolitio seu amor concu-
piscencie. **N**
De causalitate cause finalis quando causat: an etiam quando non
est et quomodo causat. **D**
Dependentia causati ad causam quid est. **D**
Amor finis non est causa finalis: sed est causa efficiens. **D**
An possit sufficienter probari ratione naturali quod omne agens agit
propter finem. **P**
Quomodo agens naturale determinatur ex sua natura ad certum
effectum. **P**
In effectibus siue obiectis a dextra ordinatis ad eundem finem
semper prior est causa efficiens posterioris: posterior causa fina-
lis prioris: et ita opposito modo se habet in talibus causa effi-
ciens et finalis. **Z**
Non omnis effectus voluntatis create habet causam finalem a
voluntate create prestatam. **Z**
Quod manifestum est de effectu naturali: sed de libere produ-
cto: patet de prima volitione. **Ibidem.**

Causa finalis vel est prestatuta ab agente particulari vel vnuer-
sali. Vno modo deus non est finis omni sed secundo modo. **D**
Utrum omnis actus amoris concupiscentie presupponat amor-
em amicitie: et omnis volitio nolitionem. **N**

¶ Questio. vi.
Utrum angelus et anima intellectiua specie distinguantur.
Idem et diuersum sunt passionibus immediate rei conuenientes. **A**
Distingui specie essentiali vel accidentali quid est. **A**
Distinctio non est nisi rerum singularium. **A**
Que res distinguuntur specie essentiali vel accidentali. **A**
Licet ultimum complementum et a re accidentali sit idem spe-
cie: non tamen essentiali: quare differunt specie. **C**
Inclinatio anime ad corpus quid est. **C**
Angelus et anima differunt specie essentiali et seipsis. **B**
Quomodo pares natura officio impares dicuntur anima et an-
gelus. **A**
Quomodo angelus et anima differunt differentijs cum non ha-
beant differentias. **D**
Et quomodo differunt per posse perficere materiam cum hoc ac-
cidit anime. **Ibidem.**

¶ Distinctio. ij. Questio. s.
Utrum tempus sit mensura angelorum.
Quid sit mensura. **A**
Res tripliciter cognoscitur: et finem hoc triplex est rei mensura. **A**
Mensura proprie est quod notificat quantitatem terminum quod quadri-
plex est: multitudinis/extensionis/durationis/perfectionis. **A. B**
Tempore mensuratur duratio motus rei permanentis et quies-
tis. **B**
An oporteat mensuram esse distinctam ab omnibus partibus me-
surati. **C**
Mensura quandoque est in anima quandoque in re extra. **B**
Mensura quedam est perfectio: mensurato: quedam non est
perfectio: mensurato: omnis autem mensura est notio: mensu-
rato et ab eo distincta. **B. C**
Res finem substantiam mensurari non potest ut talis est. **C**
De quidditate motus et recitantur opiniones contrarie. **D. E**
Res successiua quid est. **D**
Et quid vocatur successiua proprie loquendo. **Ibidem.**
Nulla res est successiua in esse: sed bene in fieri quod late ostendit-
ur. **D**
Motui accidit deperditio partis vel loci acquisite vel acqui-
siti. **D**
Motus non distinguitur a mobili et loco. **D**
Motus huius opinionis ponuntur. **Ibidem. E**
Pro quo supponit motus. **D. E**
De tempore quod est mensura durationis: et de triplici eius
ceptione. **F. G**
Item pro quo supponit tempus et quid precise dicit. **Ibidem.**
An ad durationem angeli requiratur successio in actu: an suffi-
ciat in potentia. **H**
Duratio connotat successionem actu vel potentia. **D**
Que mensurantur tempore. **G**
Duratio quid importat et an distinguitur a re durante. **B. D**
Quomodo differunt duratio angeli et eternitas dei.
Simpliciter esse fuisse futurum esse in angelo et deo. **I**
Mensura multitudinis angelorum est vnitas perfectionis deus
nulla extensionis. **A**
Quid sit mensura durationis angeli. **Z**
Quid dicit eternitas. **Z**
Tempus est mensura angelorum. **D**
De differentia inter eternum/eternum et temporale. **N**
Vna est mensura durationis omnium mensurabilium. **N. D**
Deus non mensuratur duratione: quia simpliciter infinitus. **D**
Quomodo deus dicitur a sanctis mensurari eternitate. **D**
Quomodo concordant loquentes de triplici mensura duratio-
nis. **P**

¶ Questio. ij.
Utrum angelus sit in loco per substantiam suam?
Diffinitio loci declaratur et explanatur. **A**
An eiusdem locati possunt esse multa loca. **A**

Inuentarium libri secundi sententiarum

opiniones contrarie ambe probabiles: neutra certa. **L. D. E.**
Triplex acceptio gratie: pro omni dono nature superaddito. p
dono libero arbitrio addito vt virtutes: vel pro gratia gratum
faciente. **E.**
Soluuntur rationes hincinde fm ambas opiniones. **f.**
Qua congruentia gratia comparatur semini: et qua liberum ar
bitrium. **G.**
Utrum angeli mali in primo instanti creationis poterant esse
miseri. **D.**
De duplici miseria culpe et pene. **D.**
Et qd vtroq; modo angelus potuit simpliciter loquedo esse mi
ser. **ibidem.**
Utrum angeli boni fuerunt sue beatitudinis prescij: et qualis
fuit certitudo in angelis bonis. **J.**
De multiplici certitudine ex parte intellectus et affectus. **J.**
Angeli mali an poterant esse prescij sui casus: et an de facto fue
runt prescij. **Z.**
Distinctio. v. **Q**uestio vnica.
Utrum angelus meruit suam beatitudinem in instanti creatio
nis: vel in mora temporis posterioris.
An angeli meruerunt suam beatitudinem. **B.**
Angelus prius meruit et post beatitudinem accepit. **B.**
Diverse opinionones qm angelus meruit. **L. D. zc.**
De mora angeloz in naturalibus merito et premiationis. **D. E.**
Quod in nunc premiationis et instanti mortis: nullus potest de
mereri. **E.**
Angelorum meritum duratione precessit premium. **E.**
Mora meriti in omnibus angelis fuit equalis. **E.**
Angeli creati sunt vniformes et nullus in culpa. **E. D.**
Probabile est quolibet angelum aliquando fuisse in gratia. **E.**
Quando boni meruerunt: et mali angeli demeruerunt. **f.**
Utrum angelus potuit mereri in instanti. **B.**
Utrum more meriti vel demeriti angelorum fuerunt instantanee
vel indiuisibiles. **D.**
Distinctio. vi. **Q**uestio vnica.
Utrum primum peccatum angeli pertinens ad superbiam fue
rit simpliciter irremediabile.
Duplex est actus voluntatis velle et nolle: et duplex velle: am
icitie et concupiscentie. **A.**
Primus actus voluntatis ordinatus est velle amicitie ordina
tum: et primus inordinatus est velle amicitie inordinatum. et si
primus actus ordinatus est etiam sequens ordinati sunt. **A.**
Duplex est affectio iusti et commodi. **B.**
De triplici iusticia/gratuita/morali/et innata. **B.**
Voluntas quia libera habens in sua potestate actus suos qua
tum ad substantiam et intensiorem: tenetur se refrenare fm re
gulam iusticie. **B.**
Primus actus inordinatus primi angeli fuit amor amicitie sui. **E.**
Primus actus inordinatus concupiscentie fuit velle beatitudi
nis. **D.**
De diuersis inclinationibus appetituum. **D.**
Appetitus beatitudinis potest tripliciter esse inordinatus. **D.**
Primum peccatum luciferi reducitur ad superbiam. **E.**
De quattuor speciebus superbie et earum diffinitionibus: et qd
superbia dupliciter accipitur. **E.**
Primum peccatum amoris concupiscentie primi angeli reduci
tur ad luxuriam. **f.**
Multiplicia peccata secuta sunt primos inordinatos amores
amicitie et concupiscentie. **B.**
Utrum diabolus odiuerit deum: vel vtru in se: vel in ordine ad
effectum: et an deus aliquo modo possit odiri. **D.**
Peccatum dupliciter dicitur irremissibile: de potetia absoluta/
et ordinata. **J.**
Peccatum primi angeli non fuit irremissibile qd diu fuit viator:
sed eius peccata continuata ad terminum vie facta sunt irreme
diabilia fm potentiam ordinatam dei. **J.**
Non semper voluntas conformas se inclinationi naturali est re
cta: sed frequenter distorta moraliter: sed coformans se legi na
turali semper est recta. **Z.**
Angeli boni affectione comodi volentes beatitudinem no pecca

uerunt: q; illa affectio regulata fuerat affectione iusticie. **Z.**
Luxuria dupliciter accipitur. **f.**
In quibus consistit. **ibidem.**
Auaricia dupliciter accipitur. **f.**
Distinctio septem vitiorum capitalium per numeru septenariu
non videtur sufficiens. **f.**
Cur dicuntur vitia capitalia. **ibidem.**
Presumptio quid est. **B.**
Ambitio quid est. **B.**
Contingit loqui de peccato quantum ad eius inchoationem/ con
summationem/ et confirmationem. **B.**
Appetitus beatitudinis est appetit? naturalis/ quomodo et ad
quem sensum conceditur. **Z.**
An ois volens vel credens antecedes: velit aut credat sequens. **D.**
Quomodo intelligendum est qd sicut principium in speculabi
libus: ita finis in operabilibus. **Z.**
Utrum angelus potuit appetere equalitate dei. **L. D. n. D.**
Equalitas dei potest concupisci: licet sit impossibilis: et hoc vo
luntate complacentie: non efficaci vel imperatiua. **D.**
Electio dupliciter accipitur fm duplex velle complacentie et im
peratiuum. **n.**
Ibidem quomodo electio non est impossibile.
Obiectum voluntatis est ens siue apprehensum in ordine ad se
vel ad aliud. **n.**
An angelum esse equalem deo sit aliquid. **D.**
An impossibile comprehendatur sub obiecto voluntatis. **D.**
Aliquis potest velle se non esse antecedenter et efficaciter. **D.**
Aliquis potest velle antecedens et nolle consequens: similiter et
credere antecedens et no consequens: dum ignorat vel no aduertit
ipm esse consequens: scus si aduertit ipm esse consequens. **D.**
Quale fuerit peccatum inferiorum angelorum a lucifero. **p.**
De potentia dei absoluta nullum peccatum est irremissibile: se
cus fm ordinatam. **J.**
Angelus apostata pluribus peccatis peccauit. **J.**
Quadiu angelus fuit in via: peccata sua fuerunt remissibilia. **J.**
Distinctio. vii. **Q**uestio vnica.
Utru obstinatio diaboli in malo stare possit cu libero arbitrio:
diuerse opinionones de causa et effectu obstinationis diaboli. **A. B.**
De quadruplici bonitate naturali ex genere morali et meritoria.
Item dist. xvij. **ibidem.**
De quadruplici malicia orta. **B. E.**
Angelus danatus necessario est in aliquo actu voluntatis. **D.**
Aliquis actus voluntatis in angelo malo non est in eius pote
state: sed immediate a deo. **D.**
Aliquis actus repugnans omni peccato est in angelo bono. **E.**
Et qd talem actum in illa creatura potest impedire. **ibidem. E.**
Stante actu beatitudinis in voluntate non potest ipsa volun
tas in peccati actum. **E.**
Angelus bonus est impeccabilis diuina voluntate: no sua pro
pria natura. **E.**
Angelus malus non potest in actum bonum moraliter vel me
ritorie. **f.**
Angelus malus no potest carere actu malo qui immediate pro
ducitur a deo: et qd deus causat odium sui in voluntate diabol
li fm opinionem aliquorum. **G. D.**
Atamen propter hoc deus non est autor mali: neq; peccator.
ibidem. D.
Angelus in malo obstinatus potest in actu bonu ex genere. **J.**
De triplici libertate/ a coactione/ a seruitute/ a necessitate. **Z.**
Seruitute culpe et pene angeli boni sunt liberi. **Z.**
Oppositum est de damnatis. **ibidem. Z.**
Tam boni qd mali angeli sunt liberi a coactione. **Z.**
Obstinatio et confirmatio tollit libertatem necessitatis in an
gelis. **D.**
Liberum arbitrium per confirmationem eleuatur: per obstina
tionem deprimitur. **D.**
Utru aliqs locus sit demonibus discoueniens et penalis. **n. D.**
An demones volentes tentare hominem inde gaudeant et les
tentur. **D.**
Quo se habet p voluntate ad loca quib? detinent demones. **D.**

in distinctiones eius. XLIII.

Non omne volitum consecutum generat delectationem. Q
Quomodo aliquis locus est disconueniens demoni. S

Distinctio. viii. Questio. i.

Utrum angeli naturaliter incorporei possint assumere corpora: et in eis exercere vite opera.

Exponitur questionis titulus antiqua opi. tagit de qstione. A
Angeli naturaliter sunt incorporei: et soluentur auctoritates op posite. B

Quid sit spiritum assumere corpus: et declarantur membra notificationis. C

Omnes diuine apparitiones facte sunt per angelos in persona dei loquentes. C

Spūs assumit corpora fin q conuenit sue operationi: et vñ formatur illa corpora: et declarat modus assumendi corpora. D. E

Quas operationes operari pñt in corporib⁹ assumptis angeli. F

Angelus non potest in opera vitalia per corpus assumptū: nec potentie vegetatiue: nec sensitiue. G

De incubis et succubis quid tenendum. B

Quod omnis cognitio quā habet angelus in corpore assumpto: est intelligibilis. H

Quomodo apparentie operationum vitalium quas ostēdunt angeli boni in corporibus assumptis: excusantur a fictione: et quid sit fictio. I

Ad qd angeli assumunt membra corporis alicui⁹: cū nō sentiāt. L

De comestione angeloz et christi post resurrectionem. L

An cibus sit conuersus in corpus christi gloriosum: quem comedit post resurrectionem. L

Quare abraam angelis cibum obtulit: cum intelligeret eos nō fore homines. M

Quomodo angel⁹ posset formare voces: et an indigeat plectro lingue ad hoc vt formet vocem. N

Questio. ii.

Utrum demones humana corpora possidētes illabātur animabus: et suis prestigijs illudant humanis sensibus.

Demones non prohibiti possunt humana corpora intrare: realiter commouere/affligere et turbare: nec potest corpus spiritui resistere: et cur hoc deus permittat fieri. A. B

Soluentur auctoritates sonantes in contrarium. C

Illabi quid est et quid dicit: cui cōuenit respectu rationalis creature/an soli deo. D

Demonem illabi anime: cui potest esse presens substantialiter: est impossibile: soli vero deo possibile. D

Differentia inter errorem/delusionem/et prestigium. E

Illusio cōtingit tripliciter: et illud late p subdiuisiones explicat. E

Demonem obsidere corpus quid est. A

Et quid dicit obsessio demonis. B

Aliquid esse intrinsecum alicui intelligitur dupliciter. C

Utrum demones suis prestigijs pñt illudere sensus humanos. C

Late et pulchre explicatur hoc dubium. ibidem. F

Utrum demones possunt facere miracula. G. L:

Miraculum dicitur siue opus insolitum quātum ad factum/et quātum ad faciendi modum. S

Miracula vera et miracula falsa que sunt. D

Miraculum quid est. G

Angeli siue boni siue mali quid possunt producere a dextra: an formam aliquam substantialem/vel accidentalem. J

An carmina et incantationes habent aliquam causalitatem respectu effectuum eos consequentium. L

An licet tollere maleficiū intētiōe curandi maleficiatum. L

Utrum demō possit malas cogitationes immittere: et quid est et quorupliciter accipitur immittere cogitationes. M

An demon possit compellere ad cogitationes malas. N

Documēta moralia ad vitādū cogitationes malas et turpes. N

Utrum diabolus possit in nobis malas affectiones incēdere. O

Differentia inter incendere et immittere cogitationes et affectiones. O

Distinctio. ix. Questio. i.

Utrum angelorum ordines in hierarchia triplici fin bona grauita et officia sunt distincti.

Hierarchia quid sit et vñ dēdicatur. A

Hierarchia est triplex: diuina et angelica et humana: et describitur membra fin Dionysium et alios. Et vñ dē sumatur eorum distinctio. A. B. C

Ordo quid sit diffinitiuē: et q p̄babiliter sustineri possit q omnes angeli eiusdem speciei sunt eiusdem ordinis. D

In qualibet hierarchia sunt tres ordines: quos diuersimode distinguit Dionys. et Grego. et vñ dē sumat eoz distinctio. E

De nominibus ordinum q a donis imponuntur eis: et a quibus donis sunt imposita. F

Probatur angelorum multitudo innumera. Item tres hierarchie et nouem ordines. G

Ordinum distinctio initiatiue est a naturalibus bonis complete a gratuitis. S

Ad quē sensum de singulis ordinib⁹ aliqui dicant cecidisse. L

An numerus angelorum sit magnus: ibi dē angelorum numero q maximus est. D

Utrum omnes angeli eiusdem ordinis sint eiusdem speciei. Recitatur opi. sancti Tho. et Bonauē. Et eis recitatis ac dimissis ponitur responsio. J

Utrum ad singulos ordines angeloz fiat assumptio hominum saluandorum. L

Utrum omnes homines beatificandi sint assumendi ad ordines angelorum: recitantur tres opiniones. L

Utrum prelatio ordinis ad ordinē in iudicio euacuabitur. M

Tripliter aliquid dicitur aliud excedere. M

Utrum omnes angeli eiusdem ordinis sint equales. N

Utrum in hominibus est statuum distinctio ponēda siue in animabus sicut in angelis. O

Questio. ii.

Utrum per actus hierarchicos superiorū ordinū angeli possunt inferiores illuminando mentaliter eis loqui.

De tribus actibus hierarchicis/purgare/illuminare/perficere q nō distinguuntur realiter: et q p̄stāt in inductione sciētie. A

Utrum angelus possit videre actū interiorē creature rōnalis: recitatur opinio q nō. de hinc recitatur opposita q sic. B

Angelus nature sue derelictus et ceteris paribus si permittitur et est debita indistantia et c. potest cognoscere intuitiue cognitiones et affectiones creature. B

Quod probatur multis rationibus. ibidem. B

Exponunt scripture q solus deus cognoscit secreta cordis. B

Utrum angelus possit causare noticiam alicuius obiecti in intellectu alterius angeli vel hominis. C

Recitantur due opiniones. L. D

Quid potest intelligere intellectus viatoris. E

Angelus nihil potest causare in alio angelo: nisi per modum obiecti. E

Habitus in proprio subiecto habet duplicem actionem in alio solum vnam. E

Quid est loqui mentaliter. F

Quid est audire mentaliter. F

Quid intelligitur per actum hierarchicū: et q est vnus in re scy scientie inductio: et triplex nominatione. A

Purgare/illuminare/perficere/pro quo supponunt: et quid cōnotant. A

De locutiōe angeloz plura habent: et de auditiōe eoz dē. F. B

Angelus potest angelo loqui et ab eo audiri: tam superior: inferior: q̄ eonuerso. B

Inferior: loquendo superiori eum non illuminat: et que differentia inter illuminare et loqui. B

Angeli superiores possunt inferiores illuminare: et illuminando loqui eisdem. B

Utrum angelus videns cogitationes alterius/ videat etiā obiecta: ad quod ponuntur propositiones. D

Angelus videns intuitiue cognitionem alterius non videt intuitiue obiectum. D

Angelus vidēs cognitionem vniuersalem potest videre intuitiue obiectum si fuerit conceptus vniuersalis/ habens tm esse obiectum in intellectu. J

Angelus videns cognitionem singularē alterius potest cognoscere eius obiectum abstractiue/ confuse vel distincte/ singulari

Inuentarium libri secundi sententiarum

inter rememoratiue vel per discursum. **J**
Quam cognitionem vnus angelus in alio causare possit: late explicatur per plures distinctiones. **L**
Non est in potestate angeli loqui vni et non alteri eque proximato: potest tamen virtute diuina concurrere respectu vnus et non alterius. **L**
Que differentia inter audire et videre mentaliter. **M**
Angeli inferiores aliqd ignorat qd nouerunt superiores. **N**
Quomodo videns verbum videt omnia. **N**
Utrum omnes angeli boni nouerint mysterium incarnationis adhuc futurum. **O**
An demones nouerint iesum in carne pdicte fuisse filiu dei. **P**
Distinctio. x. Questio vnica.
Utrum omnes spiritus intellectuales a solo deo mittantur ad homines viatores. **P**
Angelum mitti est ipsum ministerium aliquod superiorum autoritate circa alium exercere. **A**
Et potest fieri cum locali motu angeli vel non. **Ibidem.**
Angeli mittuntur ad viatores: quod ostendit autoritate scripture et congruentia. **B**
Omnes angeli mittuntur ad intra vel ad extra. **L**
An angeli mittantur ad homines viatores. **B**
An omnes angeli boni mittantur. **L**
An solus deus: an etiam angelus mittat angelum. **L**
An angelus dicatur minister angeli cum ab eo mittitur. **L**
Gabriel missus ad virginem fuit de superiori hierarchia. **L**
Angeli mali etiam a deo mittuntur: licet in tali missione alia sit intentio dei: alia diaboli, vt patet in **Job. D**
Missio malorum quid est. **D**
Per autoritatem a solo deo angeli mittuntur: tamen ministeria liter vnus angelus quandoq; mittitur ab alio angelo. **L**
Distinctio. xi. Questio vnica.
Utrum cuilibet homini deputatur bonus angelus a natiuitatis sue principio vsq; ad vite terminu sue custodie assignatus. Homo indiget custodia angelica: licet habeat liberu arbitrium vt violari non possit: quia mobilis est: et ad malu pronus. **A**
Ad custodiam hominis angelus bonus deputatur a principio natiuitatis: ad quod adducuntur congruitates ex parte dei. **B**
Ex parte hominis. **L**
Per custodiam hominis non minuitur dignitas angeli. **B**
Et quare hoc. **Ibidem.**
Non cessat angelica custodia qd homo est in via. **D**
Effectus angelice custodie est respectu boni promouendi et mali prohibendi corporis et anime: et ideo non deest obstinatissimo: nec nondum genito infanti: sed nec antichristo. **D**
Soluuntur autoritates que videntur sonare in oppositum. **L**
De duodecim effectibus angelice custodie. **L. f**
De septem effectibus fm **Cancel. Parisien. B**
Anime extra corpus non deputatur custodia: nec embioni inanimato saltem specialis. **D**
Ad quem sensum dicitur angelus quandoq; ab homine discedere et eum derelinquere. **L**
Christus habuit angelos ministros non custodes: et quomodo differunt custodia angelica: et ministerium angelicum in connotato terminu. **J**
Angelus confortans christum in agonia non custodit eum: et quomodo confortatio esse possit sine custodia: et qd est confortatio duplex: potestatiua et ministerialis. **J**
Licet christus passus est angelum tentatorem: non tamen habuit custodem. **J**
Angeli per custodiam merentur augmentationem gaudij non essentialis sed accidentalis: intensiue et extensiue. **L**
Gaudium fm intensiorem et fm extensorem quid est. **L**
Gaudium essentialis et accidentale in beatitudine quid est. **L**
Ex banatione custoditi non tristatur custodiens angelus. **L**
Non solum cuilibet homini: sed etiam cuilibet prouincie deputat specialis angelus ad custodiam. **L**
Angelus bonus resistit angelo bono in custodie officio: et quomodo sine pacis perturbatione sit talis resistentia. **L**

Distinctio. xij. Questio. f.
Utrum materia prima sit entitas positiua a forma realiter distincta: recitantur opi. contrarie. **A**
Ista nomina actus et potentia multipliciter equiuocantur: sic ens in actu: ens in potentia. **B**
Hoc aliquid est compositum substantiale: et quare hoc aliquid dicitur compositum. **L**
Que solent attribui materie fm **pbm. L**
Materia prima est entitas positiua a forma substantiali et accidentali realiter distincta. **D**
Quomodo materia est ens in actu: et etiam in potentia. **f**
Materia prima est terminus creationis. **f**
Quomodo distinguitur generatio ab alteratione. **B**
Quomodo intelligendu qd materia nec est quid: nec quale: nec quantum. **B**
Quomodo materia potest stare nuda ab omni forma accidentali et essentiali: soluuntur rationes sancti **Thome. D**
Utrum materia in principio creationis ante omnem diem fuerit nuda. **L**
Si materia separaretur ab omni forma vbi esset: aut in loco: vel extra locum. **J**
Questio. ij.
Utrum celum habeat materiam eiusdem rationis cum materia elementorum et mixtorum. **B**
De intellectu textus **Genesis**: et triplici operatione/creationis/distinctionis/omationis/ibi descripta: et quibus diebus singula describuntur. **A**
Materia accipit hic pro altera parte compositi substantialis. **A**
Recitantur opiniones: vtrum in celo sit materia: cu suis rationibus. **B**
Similiter de hoc posito qd celum habeat materiam: an sit eiusdem rationis cum materia inferiorum: recitantur opiniones: et hincinde soluuntur rationes. **ibidem. B. L. D. L**
Quid est materiam appetere formam. **f**
Unde incorruptibilitas celi si habet materiam eiusdem rationis que appetit aliam formam. **f**
Corruptibilitas vnde prouenit rei alicui. **f**
Simul stant qd celum est incorruptibile: et qd materia celi appetit aliam formam. **f**
Quomodo conceditur qd materia elementorum habet priuationem annexam. **f**
Materia indifferenter omnem formam appetit: non plus perfectam qd imperfectam. **f**
Res per quid differunt: an per aliquod extrinsecum. **B**
Operatio que est a forma arguit esse specie: si non dat specie. **B**
Corruptio rerum non est ex tali appetitu materie: sed ex contrario. **f**
An illa de rigore verborum vera sit: materia habet priuationem annexam. **f**
Non omnis diuersitas speciuoca est a forma: sed aliqua a materia. **B**
Quomodo materia est ppe nihil cu accidentia sunt imperfectiora. **B**
Comparantur opiniones de eo an celum habeat materiam: et an eiusdem rationis: que magis naturalis: q magis theologica. **D**
Materia informis creata est ante omnem diem ordine nature non temporis. **L**
An fuerit aliqua mora inter creationem materie et productionem lucis prima die: ponitur duplex opinio. **L**
De celo empyeo quando fuerit creatum: et an significatum per celum cum dicitur. In principio creauit deus celu et terra. **L**
Distinctio. xij. Questio vnica.
Utrum lux a nocte primam distinguens diem/ causet lumē tanq distinctam a se qualitatem. **L**
Quid importat nomē lux principaliter. qd trāsumptiue. **A**
De quidditate lucis recitantur tres opiniones. **B**
Circa modum distinctionis diei a nocte/ recitantur opiniones grecorum et latinorum. **L**
Lux prima die creata suo motu circulari distinguit diem et noctem. **L**
Lux corporalis non est substantia. **L**
Lux est qualitas accidentalis inherens luminoso. **L**

in distinctiones eius. XLIII.

Lumen est qualitas eiusdem nominis cū luce sū negantes species sensibiles in medio. **f**
 Sed sū alios ponentes species est species lucis. **Ibidem.**
 Dupliciter potest intelligi lucem prima die creatam circulariter moueri. **B**
 Lux et lumen quomodo differunt in connotato. **f**
 Lux creata fuit in oriente: et nō fecit primo mane: sed primo vespere. **B. D**
 Lux solis est accidens solis inseparabile per naturam: sed separabile per deum. **B**
 Sol illuminādo aerem bene depuratur et producit in eo lucem remissam: que non videtur propter eius remissionē ac aeris raritatem: terminat inde visum condensato aere in nubem. **L**
 Distinctio. xliij. **Questio vnica.**
 Utrum aque superiores per firmamentum ab inferioribus diuisae die secunda: sint de celesti vel elementari materia. **f**
 Recitantur diuerse opiniones de aquis que super celos sunt: an sint aque elementares. **Concluditur** q̄ sint celum crystallinū sive primum mobile: sic dictum aqueum propter conuenientiam cum aqua in diaphaneitate. **A. D**
 Nomen aqua in textu **Genesis** equiuocatur sū triplicem accipionem. **B**
 Quod supra firmamentum ponitur aliud celum mobile et motu proprio mouetur firmamenti. **L**
 Celū tripliciter accipitur: proprie/arge/et metaphorice. **Et capiēdo** proprie capitur absolute vel connotatiue. **L. f**
 De numero celoz multiplex positio. **Una** ponit tres. **I.** sycereū/crystallinum et empyreum: et cur sic nominantur. **B**
 Alia positio q̄ sint decem celi. **I.** septem planetarum/firmamentum/crystallinum et empyreum. **D**
 Tertia positio ponit tres celos: aereum/sycereum/superfycereum. **B**
 Quarta positio ponit septem: aereum/ethereum/olimpium/igneum/stellatum/crystallinum/empyreū. et sū aliquos sub diuiduntur. **B**
 De celo empyreo specialiter agitur: an sit ponendum. **L**
 Utrum celum moueatur a propria forma/vel ab intelligentia: et ponitur duplex opinio probabilis. **L. D**
 Utrum celum empyreum influat in ista inferiora. **L**
 Celum empyreum cur sic dicitur: et primum mobile aqueum: et quare dicitur locus beatorum. **L**
 Quō inaiata et irrōnalia dicunt deū laudare et benedicere. **L**
 Quomodo intelligitur: nihil mouetur a se/per se et primo. **L**
 Quomodo sapiens dominatur astris. **B**
 An astra possunt inclinare hominis voluntatem. **B**
 An celum habeat aliquam actionem in animam sensitiuam/intellectiuam/voluntatem etc. **B. D**
 De ordinando intellectum aut voluntatem. **B**
 An astrologi possunt certe cognoscere tempestates futuras. **B**
 An in inuolutione mundi celum quiescet violenter vel naturaliter. **D. N**
 Cur et ad quid celum mouetur. **D**
 An intelligentia mouens celum moueat contingēter libere vel necessario. **N**
 Utrum celum mouetur naturaliter et an sū naturam propria vel communem. **D. N**
 Utrum deus immediate moueat primum mobile vel medianter creatura. **B**
 Qualem actionem habeat celū in elementa mixta/animata bruta/homines etc. late explicatur. **B**
 Utrum celum per astra agat in hec inferiora. **B**
 Distinctio. xv. **Questio vnica.**
 Utrum elementa ex quibus constant animantium corpora: realiter manent in eis substantialiter. **f**
 Recitantur opi. **Auicē.** et **cōmen.** cum opi. opposita. **A**
 Elementa non manent sū substantiam in mixtis: probatur multipliciter. **B**
 Ita simplex est forma mixti sicut elementi. **L**
 In mixto manent qualitates similes qualitatibus elementoz sū speciem. **L**

Non sū gradum. **D**
 Mixta componuntur ex elementis virtualiter. **D**
 Et quomodo elementa manent in mixto. **B**
 Ad quē sensum elementa dicuntur manere in mixtis: et quomodo elementa componuntur ex mixtis. **D**
 Quando elementa concurrunt ad generationem mixti nō producit mixtum actione elementorum. **D**
 Quomodo differunt mixtio et generatio simplex. **L**
 Exponitur definitio mixtionis. **L. D. L**
 Que habent corruptionem intrinsecam et que extrinsecam. **L**
 Cineres ex combustionē ligni non sunt terra: nec aqua expressa vel distillata est elementorum aqua. **L**
 Propter formam mixti non ponitur forma corporeitatis. **L**
 Diuerse virtutes accidentales nō exigunt diuerfas naturas específicas. **B**
 Utrum anime sensitue brutorum producantur de aliquo vel de nihilo. **Qd** non transfunduntur a generante: sed educuntur de materie potentia. **f**
 Quare aues et volatilia dicuntur produci de aqua: et nō potius a terra vel aere. **B**
 Quomodo omnia creata sunt propter hominem tam pro statu innocentie q̄ pro statu hominis lapsi: sed tamē multū differēt: licet puniatur: et vltimate propter deum. **D**
 Quomodo et ad quem sensum dicuntur mixta produci nūc ex hoc elemento: nunc ex alio. **B**
 Distinctio. xvj. **Questio vnica.**
 Utrum sicut anima vegetatiua/sensitiua/intellectiua in eodem homine: ita eiusdē anime potentie inter se et ab ipsa anima realiter sint distincte. **f**
 Recitantur opiniones de pluralitate formarum. **B**
 Declarat opinio **De** de distinctione aie intellectiue/sensitiue et forma corporeitatis: adducuntur rationes pro eadem. **B**
 Prefertur opinio de vnitae forme substantialis. **L**
 In hoie est tm̄ vna forma substantialis: que est intellectiua/sensitiua et vegetatiua: et forma dans esse corporeum: quod probatur autoritatibus. **L**
 Solutio rationum de pluralitate formarum. **D**
 Quod accidentia materialia immediate inherēt materie. **D**
 Corpus christi in sepulcro fuit materia prima qualificata accidentaliter sine forma substantialitatis. **L**
 Reliquie sanctorum honorantur propter materiam que fuit eadem in sanctis: nō propter formam inexistentē nunc: que nūc fuit pars sanctorum. **D**
 Homo non componitur ex anima et corpore de substantia: sed ex corpore de quantitate. **L**
 Actus appetendi in sensu et nolendi idem in voluntate nō contrariantur etiam respectu eiusdem obiecti. **f**
 Actus diuersorum appetituum quō possunt dici contrarij. **L**
 Sicut diuersi actus in intellectu: ita diuerse appetitiones in appetitu simul esse possunt. **L**
 Respectu eiusdē obiecti potest haberi actus vnus naturaliter et alius libere. **f**
 Sensationes inherēt toti composito. **f**
 Diuisibile potest inherere indiuisibili: dū illud indiuisibile per sui replicationem inheret diuisibili subiecto. **f**
 Apprehensio intellectiua quid est. **f**
 Utrum anima separata possit sentire. **f**
 Potentie sensitue eiusdem forme non distinguuntur nisi includant organum: tunc distinguuntur ratione organi. **B**
 Quomodo actus et potentia diuidunt omne genus seu p̄tinet ad idem genus. **L**
 Principium immediatum non est semper in actu. **L**
 Quomodo eadem res potest esse in diuersis predicamentis. **L**
 Exponitur illud **Dionysij.** spiritus diuiditur in substantiam/virtutem et operationem. **L**
 Recitatur opinio q̄ potentie intellectiue distinguuntur ab anima intellectiua cum autoritatibus et rationibus. **L**
 Recitantur opiniones opposite/et eligitur vna q̄ nullo modo distinguantur anima intellectiua et eius potentie. **D**
 Quod eiusdē rei imponuntur noia nō synonyma propter conotas

Inuentarium libri secundi sententiarum

tionē diuersarū rerū. **Q**uod illa noia intellectus/volūtas significat idē oibus modis substractiue: sed diuersa formaliter. **D**
Nomen potentia in genere et specie dupliciter accipiuntur. **D**
Potentie accipiendū vt supponunt pro aggregato ex principio et actu distinguuntur inter se et ab anima. **D. N**
Accipiendū autem vt supponunt pro principio non pro actu: sic neq; ab anima nec inter se distinguuntur: quod probatur auctoritate et ratione: sed neq; distinguuntur ratione. **N**
Exponuntur auctoritates in contrarium adducte. **D**
Et respondetur ad rationes. **P**
Distincte operationes nō requirūt distincta principia semper. **P**
Vale allegatur: potentie distinguuntur per actus. **P**
Quando ex distinctione actuum arguitur distinctio poterarū: et quando non/pulchre ostenditur. **P. D**
Consequētia permutata quando valet. **D**
Quod non quodlibet ex quolibet potest generari. **D**
Potentie anime rationalis non distinguuntur formaliter. **R**
Quomodo homo dicitur intelligere per intellectum. **S**
Utrum concedendum sit q; intellectus sit volūtas: et q; anima intelligit per voluntatem: et vult per intellectum. **S**
De differentia intellectus agentis a possibili. **A**
De monstrari potest q; aia rationalis est forma corporis: non autem q; sit immaterialis et incorruptibilis. **A**
Quod anima intellectiua est tota in tota. **R. E**
Quomodo idem potest moueri et quiescere et a seipso distare: et q; distare et mouere accipiuntur dupliciter. **E**
Utrum anima possit informare materias discontinuas. **E**
Utrum intellectus actiue se habeat respectu intellectiōnis. **E**
Distinctio. xvij.

De constitutione viri quoad corpus et animam: et paradiso habitationis sue loco.

Questio. j.

Utrum anima rationalis sit ex traduce.
Duplex intellectus eius quid est esse ex traduce. Recitantur opinioniones et errores quinque de origine anime. **B. L. D. E. F. G.**
Anima rationalis non est producta de substantia dei: nec producta ab intellectiua: nec ex traduce. **D**
Aliqua dicuntur esse eiusdem generis dupliciter. **D**
Ad productionē anime nō cōcurrit aliqua virtus naturalis. **D**
Non omne conueniens nature inferiori/conuenit superiori. **J**
His generatiua non est frustra in homine: licet nō concurrat ad anime productionem. **J**
Anima a solo deo creatur et creando materie infunditur. **Z**
Opinio Platonis q; anime simul create sunt in celis/et eius reprobatio. **Z**
Opinio manicheorum de eodem. **Z**
Anime non simul sed successiue a deo producuntur cum corpori infunduntur. **D**

Questio. ij.

Utrum paradisi sit corporalis locus a deo a principio plātatus.
Opiniones tres de paradiso/an sit loc⁹ corporalis/an spūalis. **A**
Paradisi est locus corporalis aptus humane habitationi: tā pro statu nature integre q; lapsē. **B**
Paradisi est locus temperatus in inferiori parte aeris in oriente collocatus. **E**
Et q; paradisi non attigit diluuium. **E**
Paradisi locus est nobis occultus: sub qua zona celi collocatus. **B**
Quod hō in paradiso possit vt oparet et custodiret illū. verba operetur et custodiret/pnt referri ad deū vel hominem: et multipliciter intelligi. **E**
Cur adam fuit productus extra paradisi: angelus in celo empyreo: eua in paradiso. **F**
Quomodo cū paradiso pductus est homini locus extra paradisi: et ad quid absq; hoc q; alter superfluat. **S**

Distinctio. xvij.

De eue formatione ex ade costa.

Questio vnica.

Utrum in costa ade fuit ratio seminalis per quam de ea productum sit corpus eue.

Quid intelligatur per seminalem rationem. vbi recitantur opinioniones/q; actus materie quem vocat inchoationem forme cū sua impugnatione. **A. B**

Quod nō sunt ponēde inchoationes forme materie coeternae. **B**
Aliud est semen/aliud ratio seminalis: et de vtroq; late dicitur: et de processu qui fit in generatione et corruptione. **E**
Nec semen: nec seminalis ratio fuit in costa ade respectu forme di corporis eue. **D**

Ubiq; proceditur ad formam intrinsecam per formas medias: ibi ponitur semen. **D**

Respectu elementi generandi non oportet ponere semen. **E**
Utrum in generatione corporis eue de costa fuerit aliqd additū: ponit op. et cōcludit q; vtrūq; fuit deo possibile: factū aut nō bis dubiū est: et soluitur rationes hincinde. **F. G. D**

Distinctio. xix.

De cōseruatione hoīs per nutrimentū quātum ad indiuidū.

Questio vnica.

Utrum homo pro statu innocentie habuit corpus immortale.
De duplici intellectu questionis. **A**

De triplici causa mortis. **B**
Hominem esse mortalem dupliciter intelligitur: cōtradictorie/subcontrarie. **E**

Homo pro statu innocentie non habuit corpus immortale cōtradictorie. **D**

Homo pro statu innocentie habuit corpus potens nō mori/nō natura sed adiutorio existentium in hoc loco paradisi. **E**

Si homo non peccasset/mortuus non fuisset. **E**
An omne agens agendo reparatur et debilitatur. **F. G**

Quod lignū habuit potentia perpetuadi vitā hominis. **F. G**
Quod lignū vite potuit peccatorem a morte preseruare. **J**

De differentia inter immortalitatem status innocentie et felicitatis eterne. **J**

Distinctio. xx.

De hoīs cōseruatione per propagationē quoad speciem.

Questio vnica.

Utrum tm electi fuissent in statu innocentie geniti: et hi statim in gratia confirmati.

Quod ad numeralem idētitatem sufficit et requiritur numeralis idētitas materie et forme. **A**

Aplurium agentium quolibet potest idē numero produci. **B**

Electio et p̄destinatio est eterna et immutabilis: et quis ordo electionis ad media ducentia ad finem fm Scotum. **E. F**

Si adam mansisset tm oēs modo electi geniti fuissent. **D**

In statu innocentie nullus repobus fuisset genitus. **D**

De ordine volitorū a deo fm opinionem Sco. quid tenendū. **F**

Si status innocentie custoditus fuisset: multi electorū ex alijs parentibus fuissent editi. **D**

Opinio probabilis contra iam positam opinionem Scoti. **E**

Aliquid esse in iusticia confirmatū dupliciter intelligitur. **S**

Confirmatio qualis est in beatitudine: non fuisset in statu innocentie. **S**

Fuisset tamen talis confirmatio qua non peccassent: licet peccare potuissent. **D**

De transfusione originalis iusticie. **D**

In statu innocentie fuisset equalis numerus viroꝝ et mulierū. **J**

Qui nunc est vir potuit idē numero fuisse mulier. et econuerso in statu innocentie. **J**

In statu innocentie fuisset multiplicatio hominum per sexum commixtionē sine feda delectatione et partus sine dolore. **Z**

Utrum cum partu fuisset corporis integritas. **Z. Z**

Distinctio. xxj.

De hominis p̄imi tentatione.

Questio vnica.

Utrum omne peccatum hominis oritur ex t̄tatione demonis.

Quid sit tentare: et eius descriptio late declaratur. **B**

Tentat deus/diabolus/homo/caro/mundus. **A. B**

Quis finis tentationis. **B**

Aliquando tentare accipitur solum in malo. **B**

Tentatio diuiditur in interiorē et exteriorē. **E**

Que tentatio difficilīus vincitur. **E**

in distinctiones eius. XLIII.

De causa duplici proprie dicta et occasionali. **D**
Nō omne pctm̄ est a demone immediate: aut tāq̄ a causa pprie: s; omne pctm̄ est a demone mediate vel immediate. **E**
Unde oritur tentatio demonis: an ex inuidia eius: an ex superbia. **S**
Inuidia et superbia sunt pene inseparabiles. **S**
Distinctio. xxij. Questio. i.
Utrū pctm̄ ade fuerit omnium peccatorū grauisimū. **D**
Quale fuerit primum peccatū ade: an immoderatus amor uxoris. **A**
Principale pctm̄ propter qd̄ lapsus est hō: fuit inobedientia q̄ oritur ex supbia/gula/auaricia. **B**
Qua astutia diabolus aggressus est primum hominē. **B**
Breues descriptiones superbie/auaricie/gule. **B**
Mulier diabolo credidit: et vnde inchoatū est pctm̄ mulieris: et quo progressum. **B**
De differentia peccati ade et eue. **E**
Peccati grauitas ex multis attenditur. **D**
Pctm̄ ade nō fuit simpliciter grauisimū: sed grauisimū ex quadā circūstantia. **E**
Peccatū eue simpliciter fuit grauius peccato ade: secus ex circūstantia. **E**
Utrū primum peccatū hominis potuit esse veniale: duplex opinio. **S**
De differentia peccati mortalis et venialis. **S**
Pctm̄ veniale nō intulisset mortē: etiā si intulisset mortē nō ideo fuisse mortale. **D**
Pctm̄ veniale nō repugnat rectitudinē originali sicut nec gr̄e. **D**
Rectitudo summa que est: et quomodo ei repugnat peccatum et quale. **D**
Nō ois deordinatio in viribus superiorib; est mortalis. **D**
Si adam non peccasset: peccatum eue genus humanum nō dā nasset. **E**
Pctō veniali pōt regula rectitudinis deseri absq; cōtemptu. **D**
Licet primum peccatum ade fuit mortale: potuit tamen esse veniale. **J**
De duplici genere peccati venialis: quorum altero primum peccatum nō potuit esse veniale. **J**
Questio. ij.
Utrū pctm̄ ade per ignorātia fuit excusabile. de quadruplici distinctione ignorātie fm̄ oppositionem ad scientiā/obiectum/causam et fm̄ actum. **A**
Et ibi de varijs speciebus ignorātie.
Aliud est agere ex ignorātia et agere ignorāter. **E**
Aliquid excusat a pctō in toto: aliquid in tāto. **F**
Quicqd̄ minuit rōnē volūtarij: minuit rationē pcti: eo q̄ omne pctm̄ est voluntariū quomodo verū est. **F**
Quō ignorātia minuit rationem voluntarij in actu voluntatis peccati. **S**
Alia declaratio planior: quō ignorātia intelligitur excusare a peccato. **D**
Regula voluntatis est ratio nō culpabilis. **D**
Dupliciter ratio est culpabilis. **D**
De triplici cōtemptu qua volūtas cōtemnit regulā suā: vnde sumi potest peccati grauitas. **D**
Ignorātia inuincibilis simpliciter excusat. **J**
Ignorātia vincibilis peccati precedēs actū non excusat simpliciter: sed a tanto. **J**
Ignorātia affectata precedens aggrauat. **Z**
Ignorātia cōcomitās et subsequēs nihil variat circa pctm̄. **Z**
Ebius et furiosus/ignorās quid faciat nō peccat: s; ex culpa sua ignorātia illā inciderit. **Z**
In primis parentibus non fuit error: vel ignorātia necessarioz ad salutem ante peccatū. **Z**
Pctm̄ primorum parentū non processit ex infirmitate aut legis ignorātia: sed ex electione. **D**
Ignorātia culpā primoz parentū nō excusabat. **D**
Ignorātia diuidit fm̄ oppositionem ad scientiam: et sic est ignorantia negatiua/privatiua/positiua. **A**
Ignorātia distinguitur in ordine ad obiectū.

Quid est scientia iuris facti. **S**
Ignorātia distinguitur in ordine ad voluntatē. **S**
Quid est ignorātia affectata/crasa/inuincibilis. **E**
Ignorātia distinguitur in ordine ad actū pcti: et sic est ignorātia precedens/cōcomitās/cōsequens. **D**
Facere quod in se est quid est. **N**
Item dif. xxvij. **Z**
Quō facientē qd̄ in se est: deus nō deserit in necessarijs ad salutem: sed illuminat. **N**
Item dif. xxvij.
Ignorātia in intellectu practico et speculatiuo qd̄ est. **P**
Utrū ignorātia legis euāgelice excuset eum ad quem eius notitia non peruenit. **N**
Omnis malus ignorās quō intelligitur. **P**
Utrū ignorātia plus excusat q̄ infirmitas. **D**
Utrū ignorātia comiteretur quodlibet peccatum. **P**
Distinctio. xxij. Questio vnica.
Utrū deus possit facere voluntatē rationalis creature impeccabilem per naturā. **D**
De multiplici acceptiōe volūtatis fm̄ distinctionē appetitus. **A**
Voluntas rationalis aliq̄ essentialiter includit libertatem alijs quando non. **B**
Cōclusio duplex responsiua ad questionem fm̄ duplicē volūtatis acceptiōnem. **E**
Cur deus optimus nō produxit voluntatē per naturā impeccabilem: cū talis esset melior peccabili. **E**
Quomodo optimi est optima producere: et quando hoc habet veritatem. **E**
Quali cognitione adā cognouit deum. **F**
De quadruplici dei cognitiōe: et quō differenter presens est deus in eisdem. **S**
Hō si sterisset in dei cognitiōe p̄fecisset et quō. **D**
P̄fectus scientie dupliciter pōt considerari. **D**
Si hō sterisset quō p̄fecisset in rerū cognitiōe. **D**
Distinctio. xxij. Questio vnica.
Utrū portio inferior et superior sint potētie aliquo mō distincte. **D**
Hō in sola ratione ponit portio superior et inferior. **A**
De duplici acceptiōe portionis superioris. **A**
Que pertinent ad portionē superiorē: que ad inferiorē. **A**
De duplici intellectu questionis. **B**
Utrūq; portio superior et inferior: cōplectit memoriā/intelligentiam et voluntatem. **E**
Ratio imaginis proprie est in portione superior: cōsequenter etiā in portione inferiori. **E**
Responsio ad. q. per duas conclusiones. **D**
Quō differunt portio inferior. Itē hō exterior et homo vetus: et de expositione terminoz. **E**
Itē quomodo differunt homo interior: homo nouus. portio superior. ibidem.
Utrū peccatū mortale possit esse in portione inferiori absq; hoc qd̄ fit in portione superior: et e cōuerso. **F**
Istud dubium soluitur per distinctionem portionis superioris ibidem.
In superior portione pōt esse pctm̄: dū nō est in inferiori. **F**
Distinctio. xxv. Questio vnica.
Utrū lib. ar. sit aliquid a ratione et volūtate distinctū. **D**
De multiplici libertate a coactione/a seruitute culpe aut miserie.
Ad determinationem siue immutabilitate: et quō aliter loquunt de libertate philosophi aliter theologo. **A**
Potentia libera quid est vt distinguit cōtra potentiā naturālē: et quid potentia naturalis. **B**
Libertas triplex: a coactione/a culpa/a miseria. Et declarantur singula membra. **E**
Libertas nature/gratie et glorie. **D**
Libertatis arbitrij diffinitiones multe. **D**
Potestas seruandi rectitudinem quid est. **D**
Rectitudo voluntatis in quo consistit. **D**
An posse peccare sit pars libertatis. **E**
Libertas arbitrij an sit equalis in omnibus. **D**

Inuentarium libri secundi sententiarum

Velle quid est. **L.**

Velle a esse et velle a non esse: an sint contradictoria. **L.**

Utrum possit sufficere probari quod voluntas sit libera. **D.**

Libe. arbi. licet non sit sine ratione: est tamen essentialiter ipsa voluntas. **B.**

Arbitrii libertas non est due: sed vna potestas. s. voluntas: licet non men libe. arbi. connotet intellectum. **B.**

Libertas arbitrii augeri non potest nec minui quantum ad suam essentialitatem: nec quantum ad coactionem. Secus quantum ad actum per ductorum intensiorem. Secus etiam de libertate a seruitute. **D.**

Utrum voluntas possit cogi a deo: de multiplici intellectu huius dubij.

Quid interest inter voluntatem induci: voluntatem mutari: et voluntatem cogi. Item dist. xxviii. **J.**

Voluntas quoad actus imperatos cogi potest: et quoad elicitos potest induci. **J.**

Voluntas potest a deo cogi ne velit: similiter potest velit: non autem ut inuita velit. **L.**

Quid si respectu eiusdem obiecti simul esset in voluntate volitio et nolitio per potentiam diuinam per quam contraria possunt simul stare. **L.**

Voluntatem esse liberam est notum per experientiam: nec potest euidenter demonstrari. **D.**

Utrum voluntas sit causa immediata productiva suorum actuum. Responsio sic: quoad actus elicitos. **N.**

An voluntas sit causa sufficiens suorum actuum. **N.**

An obiectum actus concurrat cum voluntate ad productionem volitionis. **N.**

Ibidem de cognitione obiecti an sit causa partialis volitionis. **N.**

An semper noticia sit causa volitionis cum tamen quandoque volitio precedat noticiam. **D.**

Agens liberum seipsum reducit de potentia ad actum: non autem naturale agens. **N.**

Voluntas non est causa sufficiens suorum actuum. **N.**

Eadem causa naturalis potest esse causa effectuum oppositorum nulla variatione facta in materia: et hoc causa partialis non totalis. **D.**

Intentio actus elicitum non sequitur cognitionem: sed voluntatem: que sicut actum ita eius intentionem habet in sua potestate. **D.**

Quid si voluntas velit noscere cognitionem: ibi videtur quod volitio precedat cognitionem. **D.**

Voluntas est causa contingens ad vtrumlibet in instanti quo causat effectum: licet in illo instanti quo causat non possit non causare in sensu composito: et quare sic. **P.**

Distinctio. xxxvj. Questio vnica.

Utrum operans et cooperans gratia distinguantur a charitate infusa.

De multiplici gratie acceptio: late explicatur. **A.**

De distinctione gratie gratis date et gratum facientis. **B.**

Item gratie create et increate. **A.**

Quid interest inter gratiam operantem et cooperantem: preuenientem et subsequenter. **L.**

De duobus principalibus effectibus gratie qui sunt gratificare naturam et ordinare operationem in finem. **L.**

De charitate quid sit. **D.**

Quod eadem proprietates et excellentie conueniunt charitati et gratie: et que sint ille proprietates. **D.**

Gratia est aliquid positum a deo in anima creatum: et illud autoritate ostendit: ratione ostendi non potest euidenter. **L.**

Gratia non est substantia: sed accidentalis forma anime infusa. **L.**

Gratia est habitus virtuosus non acquisitus: sed a deo infusus. **L.**

Gratia a charitate realiter est indistincta. **L.**

Ubi gratia subiecta: in anime essentiali vel potentia. **B.**

In eadem anima non sunt diuerse gratie gratum facientes. **D.**

Eadem est gratia in infantibus et adultis. **D.**

Et si non eiusdem efficacie.

Eadem etiam ante incarnationem et post eius passionem eadem quoque omnium sacramentorum. **D.**

Gloria est gratia consummata. **J.**

Distinctio. xxxvij. Questio vnica.

Utrum anima per actum elicitum a voluntate et gratia qua informatur: premium eternum de condigno mereatur.

Determinatio huius questionis procedit secundum potentiam ordinis naturam. **A.**

Gratia ponitur propter reddere naturam et actum mediante ea elicitum acceptos ad vitam eternam: et quod alio modo est ratio acceptandi naturam et actum elicitum. **A.**

Ad rationem meriti duo requiruntur: libera electio: et ad premium acceptatio. **B.**

Distinctio actus meritorij. **B. Item dist. xxviii. **D.****

Duplex est meritum: condignum et congruum. **L.**

In quo consistat iusticia meriti condigni. **L.**

Late et pulchre deducitur ibidem.

Quod deus semper premiat ultra condignum. **L.**

Quid est meritum de congruo. **D.**

Anima gratia informata meretur premium beatitudinis de condigno: et soluantur rationes et autoritates in contrarium sonantes. **L. f. B.**

Quod actus meritorius proportionalis est premio beatifico: tam obiectiuo quam formali pulchre explicatur. **L.**

Deus est debitor hominis ex sua libera voluntate: non ex natura rei. **B.**

Anima non potest mereri primam gratiam de condigno. **D. Et soluitur ibidem instantia de equo et milite. **D.****

Anima habens gratiam potest mereri gratie augmentum de condigno. **J.**

Anima remouendo obicem et bono motu in deo ex libero arbitrio elicitum mereri potest primam gratiam de congruo. **L.**

Quid sit facere quod in se est quantum ad fidelem et infidelem. **L. Item distinctio. xxij. q. ij.**

Signa et coniecture inexistens gratie que sunt. **P.**

An homo potest euidenter scire se facere quod in se est. **D.**

Dispositio prima ad infusionem gratie que est. **D.**

Homo non potest alteri mereri beatitudinem nec eius partem directe et hoc essentialiter. **L.**

Unus potest alteri mereri primam gratiam de congruo: non de condigno. **L.**

Unus potest alteri mereri augmentum gratie. **L.**

In actu meritorio consideratur substantia actus/intentio et moralis rectitudo ex vna: et ratio meriti ex altera: sic in gratia que est habitus: et que est decor complacens diuine voluntati: actus quoque primus est principaliter a voluntate: quoad secundum rationem scilicet meriti est principaliter a gratia. **D.**

Nullus in gratia existens meretur reparationem post lapsum: tamen tamen etiam probabilitas opinionis contrarie. **N.**

Quod deus necessario dat gratiam facienti quod in se est: necessitate immutabilitatis: non necessitate simpliciter dicta. **D.**

Obiectum gratie sunt dupliciter: scilicet pro mortali quantum ad actum et quantum ad reatum. **D.**

Cognitio multiplex fidei: euidens et coniecturalis. **P.**

Aliquis potest scire sibi inesse gratiam coniecturaliter: non euidenter. **P.**

Distinctio. xxxvij. Questio vnica.

In hac distinctioe reprobat heresis Pelagiana: cuius sententia tribus colligitur conclusionibus.

Utrum homo libe. arbi. possit sine gratia actum moraliter bonum elicere: peccata mortalia cauere: et diuina precepta adimplere.

Targitur error Pelagij. **A.**

Opinio Grego. de arim. **A.**

Opinio Thome. **B.**

Opinio sancti Bonauen. **L.**

Questionis diuisio. **D.**

De differentia inter actum bonum moraliter: et bonum meritorie: et bonum in genere et actum virtuosum siue perfecte et virtuosum imperfecte. Item dist. vij. **D.**

Non omnis defectus circumstantie facit actum non bonum moraliter. **L.**

Circumstantia finis ultimi non necessario requiritur ad actum moraliter bonum. **L.**

Quid est diligere aliquid propter se: et ut finem ultimum. **L.**

Non omne quod amat propter se amat tanquam finem ultimum. **L.**

in distinctiones eius. XLIII.

Quid intelligi debet per naturalia pura seu hominem in puris naturalibus. **f**

Mortale peccatū nō potest deleri nisi per gratiam: sed hoc nō est per naturalē et immediatā oppositionē peccati et gratie: sed ex ordinatione dei. **B**

Preceptū impleri potest dupliciter: vel quoad substantiā actus: vel quantum ad intentionem precipientis. **D**

Libe. arbi. sine gratia ex naturalibus suis potest elicere actum moraliter bonum. **f**

Libe. arbi. potest etiā quodlibet nouū mortale peccatū cauere. **L**

Solu. f. instātia q̄ nō potest cauere mortale de omīssioe dilectionis finis vltimi sine gratia. **L**

Cur fiunt preces ad deū pro his que supplicans potest ex naturalibus. **D**

Deus multa operatur miraculose: que limites nature non excedunt. **D**

Voluntas que cogi non potest: multis modis potest ad volendum et nolendum inclinari. **N**

Sensualitas contrariatur rationi. **N**

De multiplicib⁹ laqueis demonis mundi et carnis. **N**

De triplici hominis miseria: scz fragilitate in discernendo/reflexendo/operando. **N**

Quantū necessaria est homini diuina assistentia: in his etiam q̄ suis naturalibus posset. **N**

In omnibus nostris agendis inuocandus est deus. **N**

Unde oritur difficultas voluntatis libere in actibus interiorib⁹ elicitis. **D**

Voluntas nō difficultat quantū ad libere elicendum: sed quantum ad proprie et delectabiliter elicendum et expedire. **D**

¶ Distinctio. xxx. Questio vnica.

Summat sententia huius distinctionis per aliquot conclusiones textuales etc.

Utrū in statu nature integre hō habuit gratiā qua eque efficaciter sicut post lapsum mereri potuit.

Sine gratia gratū faciente/ nec homo nec angelus acceptat ad vitam eternam. **D**

Allegant congruitates quattuor: cur homo sine gratia mereri non potest. **A**

Efficacia meriti ex tribus colligit: ex difficultate operis: ex pioptitudine voluntatis: et ex magnitudine charitatis. **D**

Primus hō habuit gratiā gratū facientē ante lapsum. **E**

Gratia et virtus post lapsum efficaciores sunt ad meritū q̄ ante ratione difficultatis non pioptitudine: sed ratioe magnitudinis gratie. variatur responsio. **f**

Hō in statu innocentie nō fuisset accept⁹ deo ad vitā eternā: cui⁹ ponitur ratio congruitatis ibi de duplici acceptione. **D**

Cur deus dedit gratiā ade: que sciebat statim casuram. **f**

Deus largiendo gratiā non attendit futura: sed suscipientis presentem dispositionē. **f** Qd̄ gratia non necessitat liberū arbitrium: sed inclināt. **f**

Quas virtutes nō habuit in statu inocētie: q̄s in statu nature. **L**

¶ Distinctio. xxx. Questio prima.

Summat hec distinctio summarie trib⁹ conclusionibus: in quibus agit de peccato quoad eius quidditatem.

Utrum iusticia originalis in primo parente fuit donū supernaturale.

Quem effectū habuisset iusticia originalis. **A**

Unde rebellio virium inferiorū ad superiores. Qd̄ rebellio est naturalis. **A**

Naturale est vnicui⁹ appetitū ferri in suū obiectum. **B**

Similiter est naturale voluntati condelectari viribus inferioribus. **B**

Ad saluandā tranquillitatē potētiarū in primo parente necesse fuit ponere in eo donū superadditū: et non naturale sed supernaturale: et tale fuit iusticia originalis. **L**

Iusticia originalis est qualitas infusa de scda specie qualitatū. **E**

Quomodo se habet iusticia originalis ad gratiam. **f**

Que horum digniorē precessio. **f**

Utrum iusticia originalis abstulerit omnem rebellionem inferiorum potētiarum. **B**

Quomodo voluntas in statu innocentie fuerit recta sine originali iusticia. **D**

Originale peccatum quid est. **D**

Qd̄ recitudo naturalis volūtatis est eius naturalis libertas: cū qua stat rebellio potētiarū. **D**

¶ Questio secunda.

Utrum peccatum originale sit aliquid posituum in anima vel in carne.

Recitatur opinio magistrī: q̄ per peccatum primi hominis causata est qualitas morbida in carne: et de sex nominibus eius.

Qd̄ inclināt animam ad condelectandum carnī: que fm alios quos nō intenditur nec remittitur in essentia: secus in effectu.

Et q̄ in coitu ex seruoze libidinis effici⁹ caro seminata: a qua ipsa anima in eius infusione maculatur.

Sed illa carnis macula non est culpa: sed culpe causa. Et consequenti ponende sunt due qualitates morbide: vna in anima: alia in carne.

Prima effectus peccati pena est a causa peccati: non tamen peccati: secunda est peccatum. **A**

Opinio Anselmi: q̄ peccatum originale est priuatio et nihil posituum.

Et quō contrahit debitū originalis iusticie in filiis ade: et vnde.

Et q̄ iusticia dupliciter potest esse debita ponitur exemplū familiarē. **B**

Opinio Alexandri/Thome/Bonaventure ponit duo in originali. materiale scilicet fomitem. et formale priuationem iusticie debite. **E**

Quō tertia opi. concordat priorē: et q̄ est maior discrepantia in terminis seu nomine q̄ in re. **D**

Peccatū originale quantum ad formale posset esse sine fomite: licet de facto non ita. **E**

Peccatum originale est concupiscentia/ est predicatio materialis. **E**

Peccatū originale est macula seu difformitas ex origine primo rum parentū cōtracta. est predicatio formalis. **E**

Omnis propagatus concupiscentia trahit originale peccatū. **f**

Qd̄ si aliquis homo produceret miraculose: non cōtraheret originale peccatum. ibidem.

Deus potest aliquem propagatū cōcupiscentia preferuare ab originali. **f**

Peccatū originale non est tm̄ pena: sed etiā culpa. **f**

Peccatum originale quoad formale dicit priuationem iusticie debite. **B**

Peccatū originale non est sine fomite de facto. **B**

Quelibet opinionum suppositarum est probabilis: sed Ansel. facilio. **f**

Qualitas materialis in carne potest agere in animā. **D**

Qualitas qualitas sit fomes in carne: an prima vel secunda.

Et vnde sit in primis parentibus causata: fm diuersas opiniones. **L**

Unde causatur illa qualitas in anima. **L**

Utrum fomes sit augmentabilis et diminubilis. opiniones due. **D**

¶ Distinctio. xxx. Questio vnica.

In hac distinctione determinat de peccato quantum ad actum interiorē: et summatur sententia textus tribus conclusionibus.

Utrum peccatū originale in anima prolis lege ppagationis genite contrahatur ab anima vel a carne.

Repetitur ex priori questione de fomite et carentia originalis iusticie: que sunt in originali.

Unde contrahitur fomes: et vnde carentia originalis iusticie etc.

Unde contrahitur debitū habendi iusticiam originalem per totam questionem.

¶ Distinctio. xxx. Questio vnica.

Utrum per sacramentum baptismatis tollatur reatus culpe originalis.

Peccatū de potētia dei ordinata non tollit: nisi id quod priuat in se vel suo equiualeenti restituatur. **A**

Peccatū originale remittitur in baptisinate. **B**

In hac remissione originalis/ debitū habendi iusticiam

Inuentarium libri secundi sententiarum

originalem commutat in debitum habendi gratiam. **B**
Peccatum originale potest remitti sine gratie infusione; non tamen sic ut non sit peccator. **B**
Recitatur etiam opinio huic dicto opposita: aliter remittit originale: aliter peccatum actuale: quod id manente eius materiali: scilicet licet fomite: istud non manente actu: presertim interiori. **E**
Quo sicte accedenti ad baptismum dicit remitti peccatum: et quo fit in eo commutatio debiti. **B**
Quo peccatum originale contrahitur: et quomodo a parente in filios transfunditur. **D**
Quo baptizatus transfundat in posteriores peccatum originale: quod remissum est in baptisinate. **D**
Distinctio. xxxij. **Questio vnica.**
Utrum sicut in prolem non transeunt proximorum parentum peccata: ita transfusi peccati pena in prole est leuissima. **A**
Peccatum tripliciter intelligit transire in prolem: scilicet punitione/imitatione/transfusione. **A**
Peccata proximorum parentum transeunt in prolem: quandoque imitatione/quandoque etiam punitione/nuncquam transfusione. **B E**
De materia questio. xiiij. opi. recitant. scilicet de pena paruulorum originali defunctorum. Ac deinde tres de eorum cognitione et interno dolore. **D E F**
Damnari pro solo originali non habebunt penam sensus: nec penam vermis: neque tristitiam. **B**
Et quod pena talium est priuatio beatitudinis et detentio carceralis. **D**
In vna parte est tamen vnum peccatum originale: sed ad plures partes peccatum originale non est maius in vno quam in alio. **J** (cauit. **J**)
Exponit autoritas Aug. qui dicit pueros supplicij ignem pati. **Z**
Licet corpora paruulorum non habeant dotes glorie: tamen non sunt contumptibilia nec etiam passibilia. **Z**
Et quod neque esuriunt: neque sitiunt: nec ab igne infernali leduntur. **ibidem. Z**
Utrum paruuli habeant cognitionem beatitudinis in vniuersali et particulari qua priuari sunt: et sequatur de hoc dolor vel tristitia. **D**
Distinctio. xxxiiij. **Questio vnica.**
Utrum malum: quod non est ab aliquo efficiente: sit a bono tamen a causa deficiente. **A**
Recitatur heresis manicheorum de duabus animabus et duobus eorum principijs: bonorum scilicet et malorum cum efficaci reprobatione. **A**
Duplex est malum: pena et culpa: primum a deo: malum culpe duplex. **B**
Malum culpe primum et malicia hominum aliquando capiuntur concretionem: aliquando abstractiue. **B**
Res quaeque denominantur ab aliquo positiuo: aliquando a rei carentia. **A**
Et de abstractis illorum denominatiuum. **A**
De veritate propositionum affirmatiuarum in quibus ponitur abstractum priuatiuum. **E**
Malum concretiuum est a causa positiuo efficiente: et a causa bona. **D**
Malum purum abstractiuum: quod nihil est: non habet causam. **D**
Malum concretiuum habet causam deficientem proprie quantum ad formale. **E**
Utrum malum sit a bono: sive vel preter intentionem. **F**
Utrum malum sit in bono sibi opposito. **B**
Utrum malum sit in bono ut habitus vel priuatio. **D**
Distinctio. xxxv. **Questio vnica.**
Utrum peccatum ab augustinus et ambrosius definitum sufficeret: sit entitas positiuo: vel tamen boni priuatio formaliter
Quid peccatum: et de eius definitionibus. **A B F**
Lex dei quid importat: quod se extendat vniuersaliter ad rectam rationem. **E**
Quo se habet lex eterna ad rectam rationem. **E**
Lex indicatiua est que tamen indicat quid bonum aut malum. Et est lex imperatiua que precipit vel prohibet formaliter et expresse: et declarantur membra. **D**
Peccatum formaliter non est entitas positiuo: sed formaliter est priuatio: ut est dicitur actu signatum. **D**
Peccatum non est corruptio boni in quo est: id est voluntas: nec gratie: nec habitus acquisiti: nec alicuius inexistens voluntati: sed rectitudinis que inesse deberet actu. Et quomodo hoc intelligendum est. **H J L**
Quomodo peccatum se habet ad auersionem a deo: et conuersionem ad bonum commutabile. **Z**
An agens contra solam legem naturalem siue iudicium ratio-

nis peccet. **E**
Peccati breuis definitio. **E**
Peccatum quomodo et ad quem sensum dicitur carentia rectitudinis. **Z**
Utrum auersio a deo sit essentialius in peccato quam conuersio ad bonum commutabile. **Z**
Quo et per quid peccata distinguunt specie. **D**
Auersio a deo formalis positiuo vel priuatiue et virtualis quid est. **Z**
An in omni peccato sit auersio a deo. **Z**
Unde attenditur grauitas in peccato: et quomodo vulnerat naturam. **N**
Distinctio. xxxvj. **Questio vnica.**
Utrum omne peccatum et omnis culpa sit alicuius peccati pena. **A**
Pena dupliciter accipitur. **A**
Est affectio iusti et affectio commodi. **A**
Duplex est pena: positiuo et priuatiua. **B**
Pena quomodo est culpe ordinatiua. **E**
Omne peccatum est pena: nec esse potest de culpa sine de core iusticie. **D**
Non omne peccatum est pena alterius peccati: sed omne peccatum posterius est pena prioris peccati: et causa posterioris si non fuerit vltimum. **E**
Quo peccatum idem potest esse formaliter culpa et pena: et quod est ratio culpe: que pena. **F**
Quo peccatum posterius est pena prioris. **B**
Alia responsio. **D**
Quo peccatum primum est causa posteriorum. **D**
Quo peccatum est pena: cum id iniustum sit: illa iusta et a deo. **J**
Quo peccatum quod est pena ordinat peccatum: cum omnis pena ordinat peccatum. **Z**
Peccatum ordinat: pena deordinat quomodo sunt vere. **Z**
Utrum omnis pena presupponat culpam: quomodo quicquid patimur nostra peccata meruerunt. **Z**
Distinctio. xxxvij. **Questio vnica.**
Utrum deus sit causa immediata efficiens actualis culpe: quantum ad actum importatum per peccatum substractiue. Tractatur opi. late quod deus non sit causa efficiens cuiuslibet entitatis positiuo. **B A D E**
Ad libertatem voluntatis non requiritur quod habeat actum suum in sua potestate simpliciter. **F**
Tamen voluntas diuina quam creata libera seipsam determinat ad agendum. **F**
Voluntas diuina nostra non determinat: licet sit certa. **F**
Voluntas diuina eternaliter determinata est contingenter determinata: et potest non determinari. **B**
Simul causat causa superior cum inferiori. **B**
Nulla creatura est causa totalis sui effectus. **B**
Et quare esse causam totalem repugnat creature. **ibidem**
Deus est causa immediata omnium effectuum positiuorum. **D**
Actus malus qui est materiale in peccato: est effectiue a deo
Actus malus voluntatis est perfectior: sive naturam quocumque accideret materiali. **J**
Nullo modo procedendum est quod deus peccat: seu quod est peccator. **S** de illa deus facit peccatum responsio variatur. **Z**
Impossibile est deum peccare. **Z**
Assignantur rationes ibidem.
Deus facit peccatum: duplicem habet sensum. **Z**
Quo differunt deus facit peccatum: et peccatum facit. **Z**
Cum deus actum peccati causat: quo deo autore non sit homo deterior. **D**
Nulli actui essentialiter annexa est malicia: et quoniam quedam morum nominata inuoluta sunt nequicia. **N**
Distinctio. xxxviij. **Questio vnica.**
Utrum voluntatis finis et intentionis sit distinctio realis: aut tamen rationis.
De multiplici acceptioe voluntatis per potentiam actu vel obiecto. **A**
Finis accipitur tripliciter. **E**
Potentia dupliciter fertur in aliquid. **E**
De differentia inter finem et causam finalem. **B**
Et quod sepe finis pro causa finali accipitur. **ibidem.**

in distinctiones eius. XLIII.

De multiplici acceptione intentionis. **Q**uod aliqua est usus ali qua fruitio. **E**
Conclusiones de distinctione voluntatis/intentionis/et finis. **D**
Utrum intentio sit actus unius potentie vel plurium. **E**
Utrum intentio unius sit actus unus vel duo eiusdem potentie. **I**
Quo intentio dicitur oculus et lumen: cum sit voluntatis actus. **B**
¶ Distinctio. xxxix. **Q**uestio unica.
Utrum sinderisis que rationis scintilla dicitur sit intellectiva vel affectiva potentia.
Exponitur titulus questionis. **A**
In anima sunt tria: potentie/habitus/et passiones. **B**
Quid sit sinderisis: recitantur opi. **B**
Que attribuntur sinderisis: et que conscientie. **D**
Diffinitio sinderisis: et declarantur clause. **D**
Quis processus noster in operando. **D**
Diffinitio conscientie. **E**
Sinderisis non est actus: nec habitus voluntatis: nec intel lectus: sed ipsa potentia intellectiva nata assentire principiis pra cticis naturaliter. **I**
Conscientia quo dicitur aliquid faciendum vel omittendum. **I**
Remurmurare malo et instigare ad bonum quid est. **D**
Conscientia est actus vel habitus assensivus. **S**
Sinderisis an per peccatum possit impediri vel extingui. **D**
Conscientia quomodo et ad quid liget: tam recta quam erronea: et roze vincibili aut invincibili. **I**
¶ Distinctio. xl. **Q**uestio unica.
Utrum ex sola intentione finis attenditur bonitas operis. **Q**uod est opus bonum morale: et quod bonitas eius ex multis dependet. **A**
Intentio dupliciter accipitur. **B**
Ad bonitatem operis non sufficit bonitas intentionis: quia ad malitiam operis sufficit malicia intentionis. Utrum si inten tio includit media in finem ordinata: bonitas intentionis suf ficat ad bonitatem operis. **E**
Bonitas finis non excusat male eligentem. **E**
Utrum quantitas bonitatis operis mensuretur secundum quantita tem bonitatis intentionis. **E**
Utrum intentio bona sine opere sufficiat ad merendum vitas eternam. **I**
¶ Distinctio. xli. **Q**uestio unica.
Utrum inter humanos actus aliquis indifferens sit dicendus. **A**
Actus humanus quis sit. **A**
Actus indifferens dupliciter accipitur. **A**
Actus bonus intrinsece et extrinsece. **B**
Utrum si aliquis ex sua culpa incidit impossibilitatem faciendi quod preceptum est fieri: peccet. **R**
An omne peccatum veniale sit voluntarium. **S**
An sufficiat ad peccatum aliquid esse virtualiter solum cognitum. **S**
Aliquis actus voluntatis est indifferens: ita quod nec bonus nec malus. **E**
Quis actus dicitur intrinsece vel extrinsece bonus. **B**
An actus humanus a voluntate elicitus: et a solo deo conserva tus: sit adhuc actus virtuosus intrinsece. **I**
Quomodo omnia facienda sunt ad gloriam dei. **Z**
Verbum ociosum quid est. **Z**
Et quo de omni verbo ocioso reddenda est ratio. **I**bidem.
De actibus relatis sic vel sic in finem ultimum quando sunt me ritorij nota pulchre. **D**
Ibi: quomodo tripliciter contingit actum non referri. **I**bidem.
Omnis actus imperatus potest esse indifferens. **D**
Aliquis actus elicitus est intrinsece et necessario virtuosus. **E**
Actus extrinsece virtuosus: non potest esse virtuosus nisi per actum intrinsece virtuosum: et non sufficit sola coexistentia re cte rationis. **E**
Circumstantie actus interioris sunt eius obiecta partialia. **I**
Actus elicitus indifferens non potest fieri virtuosus aut vitio sus. **S**
Utrum sit aliquis actus indifferens comparando eum ad meri tum vel demeritum. De hoc recitantur opiniones. **I**
Utrum aliquis actus relatus ad ultimum finem sit indifferens. **I**
Actus tripliter refertur vel non refertur in finem actualiter/virtualiter/

et habitualiter. **Q**uod nota et per hoc quis actus sit meritorius. **D**
Utrum omne peccatum sit voluntarium. **N**
Dupli ptem dicitur ommissio: et an ptem ommissio possit esse sine pec cato commissio: sicut est sine actu positivo voluntatis: recitatur du plex opinio: et approbat per affirmatiua: et quod omne peccatum veniale est voluntarium: et singulum caueri potest: non omnia. **D**
¶ Distinctio. xlii. **Q**uestio unica.
Utrum actus exterior habet propriam bonitatem vel malitiam loquendo de bonitate naturali: questio est vera. **A**
Declaratur titulus questionis. **A**
Prosequitur de bonitate morali. **A**
Actus exteriorum esse moraliter bonum quid est. **E**
Circumstantiarum integritas quid est seu quid dicitur. **E**
Recitatur opi. **S**co. q. tenet pre affirmatiua: et soluunt rationes eius. **E**
Responsio ad questionem negatiuam. **D**
Utrum actus interior: non est magis meritorius cum exteriori: quam so lus interior: si fuerit eque intensus. **E**
Plus peccat extensius: qui interiori peccato addit exteriori actum. **I**
Quomodo actus interior: et exterior: sint unum peccatum: licet sint duo actus. **I**
Et utrum possunt dici unum peccatum. **S**
¶ Distinctio. xliii. **Q**uestio unica.
Utrum omne peccatum ex malicia commissum sit peccatum in spiritum sanctum peccatum in spiritum sanctum accipitur large et stricte. Et que requiruntur ad peccatum in spiritum sanctum. **I**
Peccata in spiritum sanctum sunt sex. **E**
Non est peccatum in spiritum sanctum nisi procedat ex malicia. **I**
Sicut charitas actui meritorius: ita malicia peccato in. **I**l. dat for mam. **I**
Unde peccatum aliquod dicitur grauissimum. Et de ordine actuum bonorum. Si denique odium dei sit possibile. **D**
Ad peccatum in spiritum sanctum tria requiruntur. **D**
Dupliciter dicitur peccatum ex malicia. **A**
Utrum voluntas possit ex sua libertate acceptare obiectum in quo non apparet ratio aliqua bonitatis. opinio duplex. **A**
Presumptio duplex est. **I**
Inuidia fraternalis gratie duplex est. **I**
Quomodo differunt peccatum ex infirmitate/ignorantia/et ma licia. Et per hoc quod aliquod appropriate est in patrem: ali quod in filium: ali quod in spiritum sanctum. **B**
Peccatum cur dicitur in spiritum sanctum. **E**
Peccatum in spiritum sanctum attribuitur quod est grauissimum et irremissibile. **D**
Peccatum dupliciter dicitur irremissibile. **D**
Principium remissionis peccati: aliquid in deo: aliquid in ho mo: aliquid in homine. **E**
Peccatum in. **I**l. proprie acceptum est grauissimum: largius acci piendo est grauissimum: exponendo superlatiuum per valde. **S**
Utrum de aliquo sciri possit quod peccat in spiritum sanctum. **D**
Utrum desperatio procedat ex malicia vel ignorantia: et sic de alijs speciebus peccati in spiritum sanctum: unde procedat. **I**
Quo distinguitur finalis impenitentia et obstinatio. **I**
¶ Distinctio. xliiii. **Q**uestio unica.
Utrum peccandi potentia sit a deo rationali creature concessa. **I**
Potentia peccandi quid sit. **A**
Libertas semper bona est: sed abusus malus. **B**
Licet posse peccare arguit libertatem: non tamen est de ratione libertatis: nec pars eius: nec augens libertatem. **E**
Responsio ad questionem affirmatiuam. **D**
Voluntas peccandi mala est: non autem potentia peccandi a deo collata homini. **D**
Licet potentia peccandi extollat naturam: tamen non est perfe ctio simpliciter. **E**
Soluunt rationes sancti Bonauenturae contra conclusionem primam. **I**
Nomen libertas quid dicitur. **A**
Potentia peccandi quid est in re. **B**
Posse deficere: et posse mori capitur dupliciter. **S**
Cur deus est omnipotens. **S**

¶ Finis registri in secundum librum sententiarum